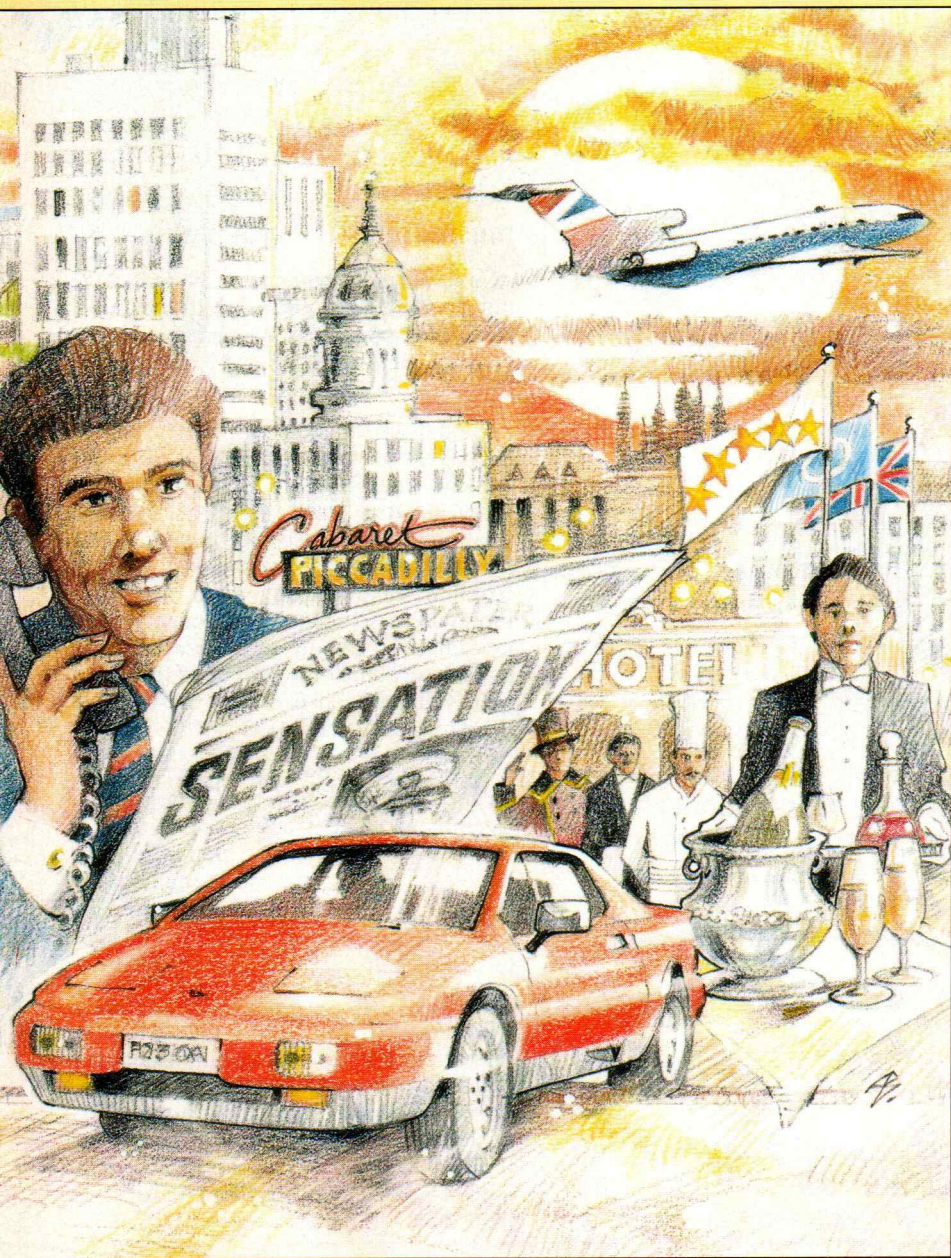
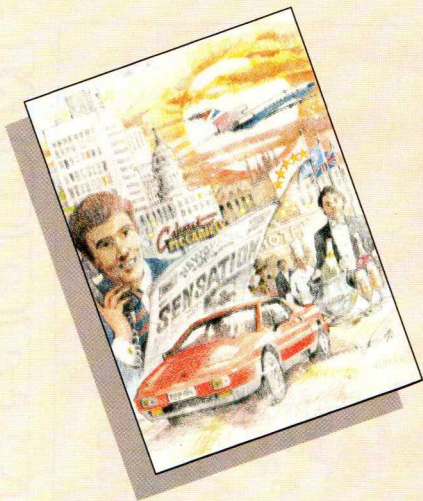

HLAS

MODERNÝ GAŠOPIŠ

NIEČO LEPŠIE

Prečo by človek opustil isté, dobre platené zamestnanie? Je niečo krajšie ako cestovanie, trávenie nocí v 5-hviezdičkových hoteloch a získavanie dobrodružstiev? Terry Lovell Vám porozpráva, prečo toto všetko opustil a o niečom lepšom, čo našiel.

**John Henry
Corcoran** (strana 5)

John Mason (strana 9)

Vaughn Smith (strana 13)

objavili tiež *niečo lepšie* a mali podiel na veľmi vzrušujúcich príhodách, ktoré priniesol život.

**Terry Lovell,
Manchester, Anglicko**

Rozhodnutie, ktoré som spravil bolo nevyhnutné. Počas niekoľkých mesiacov množstvo problémov postupne narastalo, až pokiaľ som si neuvedomil, že ak chcem rásť vo svojej kresťanskej vísi, musím opustiť žurnalistiku.

Čelil som nevyhnutnému rozhodnutiu. Po mnohomesačnom vnútornom konflikte som jasne poznal, že ak chcem rásť vo viere, nemám žiadny výber. Musím opustiť senzácietlivý žurnalizmus.

Tento okamžik, ktorý nevyhnutne prišiel pochádzal už z mladíckej nadutosti 15-ročného chlapca, ktorý 25 rokov dopredu videl, že raz bude úspešný reportér. Realizácia tejto myšlienky ma viedla do hlavných spravodajských novín Veľkej Británie, časti Európy a do Ameriky. Prinášalo to so sebou profesionálny päť-hviezdičkový životný štýl, slávu veľkých hviezd, sociálne oslnivý život, ktorý bol na míle vzdialený od detského prostredia v Paddingtons — Londýn.

Môj život obsahoval všetko. ako miestny chlapec som robil svoju životnú dráhu. Oženil som sa, rozviedol a znovu som sa oženil. Celkovo majú 5 detí. Bol som povýšený na severného redaktora a prest'ahoval som sa z Londýna do Manchastru. Toto moje nové vymenovanie do funkcie posilnilo moju povýšenosť a sebadôveru.

Príchod nového redaktora do novín, riadiaceho národný nedel'nik, znamenal dramatické zmeny v redakčnom systéme. Príbehy a skúmania dôležitých vecí boli náhle nahradené posadnutosťou pre všetky druhy banálností akými sú divadelný a televízny svet, lacné telenovely príbehy — jednoducho — smotánkou.

MODERNÁ ŽURNALISTIKA

Posadnutie týmto štýlom sa pre severného redaktora stalo tak magické, že vo svojej kancelárii mal nainštalovaný videorekordér, aby mohol detailne zachytiť každú epizódu lacných televíznych príbehov, a tak nemohol byť zaskočený svojimi aktívnymi kolegami. Mánia lacných príbehov pokrývala celé noviny. Žiadna filmová či divadelná hviezda nebola ušetrená od zaujímavých nevšedných pohľadov do jej vnútra, čo však vo väčšine prípadov boli čisté výplody mozgu a tie, ktoré neboli takéto, boli strašne nepodstatné. Dosiahlo to štádium, že jedny z najviac predávaných novín publikovali na strednej strane "Zrkadlo", ktorá obsahovala dojmy umelcov o tom, ako bude vyzerat' obsadenie filmu "Korunovačná ulica v roku 2001."

Môj svet senzáciechlivej žurnalistiky bol často hazardný a v mnohých podrobnos-

tiach sa stával čoraz viac nereálnejším. Mali sme obsiahnuť oblasť, v ktorej sme stáli projektujúc reálnych ľudí — televízne charaktery, ktoré sme tvorili z našej scenáristickej fantázie. Tento štýl bol veľmi vzdialený od žurnalizmu, v ktorý veril 15 ročný chlapec.

Začiatkom roku 1983 moje postavenie v novinách vyzeralo úplne nezmyselne a bezcenne. Vydavateľ súhlasil s mojim návrhom pracovať v Los Angeles. Ako to teraz vidím, bolo to v tom čase zúfale volanie o pomoc. Taktiež mi je už jasné, že to bol začiatok Božieho plánu so mnou. Boh začal ovládať nite môjho života. Štyri mesiace predtým ako moja rodina pricestovala do Los Angeles som pracoval v moteli posadnutom švábmi, umiestnenom blízko Hollywoodu a Westernu. Po príchode mojej rodiny som našiel miesto v

Anhsime, ale skoro nám bolo jasné, že je to príliš problematické. Moja žena nebola zvyknutá na takéto príliš teplé prostradie, tunajšia vzdelanostná úroveň, susedia, všeobecne povedané samotní Američania znamenali problém.

Manželka sa rozhodla vrátiť aj s det' mi do Anglicka s tým, že ja ich budem 2x ročne navštevovať. To, ako som vedel, by znamenalo rozvod. Bolo to moje druhé manželstvo a ja som si nevedel predstaviť, že by som mal znova stratiť svoje deti. Vrátili sme sa do Anglicka a znova som začal pracovať pre Nedel'né noviny, ale už nie ako severný redaktor. Skutočne som už nemohol s presvedčením a nadšením prispievať reportážami zo sveta horúcich liniek divadiel a filmov.

Nemohol som si predstaviť ešte raz stratu svojich detí

Viac mi už nezáležalo či raportér má, alebo nemá výsledky, ale či jeho postoj v pozícii, v ktorej stojí je správny. Vrátil som sa do ulíc ako bežný reportér, píšuc spravodajské príbehy, ktoré však už dlhšie neboli v móde a boli dost' málo zaujímavé. Šiel som späť do Manchesteru, ktorý bol strediskom týchto príbehov odohrávajúcich sa tu na dennom programe.

Od tejto doby moja viera a hrdosť na noviny, ktoré niekedy boli pre mňa strašnou motiváciou úplne zmizli. Stal som sa s tým, čím som pohrdal u starších reportérov, ktorí boli len sledovačmi hodín a chceli mať čo najmenej do činenia s novinami. To vôbec neladilo s pojmom tejto funkcie.

Nevedel som ako sa z toho dostať. Mal som skoro 40 rokov, zarábala som pekné peniaze, mal som vysoké účty, služobné auto, ale bol som veľ' mi nešťastný zo svojej zbabelosti. Boh začal nepozorovane pôsobiť. On spôsobil rad udalostí, ktoré neboli jednotlivo navonok významné, ale

boli začiatkom sledu udalostí, ktoré v podstate spôsobili zmenu môjho života.

Udalosti, ktoré sa odohrali, spôsobili rýchle zhoršenie situácie v manželstve. Začalo to príbehom v miestnych novinách o tom, ako niektoré rodiny boli prelomené učením "Exkluzívneho bratstva." Navrhol som našim novinám širšie preskúmať pevnosť bratského životného štýlu i to, ako ľudia trpeli do toho momentu kedy sa rozhodli spáchať sebevraždu. K môjmu sklamaniu to odmietli, ale zhodou okolností bývalý člen "Exkluzív. bratov," ktorý bol teraz členom evanjelickej cirkvi býval na vedľajšom rohu pri našom dome. Jeho mierumilovnosť a láskavosť na mňa zapôsobili.

O niekoľko mesiacov neskôr som hral sqoš. Obnovil som si svoje staré zranenie a skončil som 10 dňovým pobytom v nemocnici. Deň pred mojim odchodom mladá fyzioterapeutka, ktorá mi doporučovala bežné cvičenia mala na golieri rybu — symbol kresťanstva. Obdivoval som ako dokázala navonok prejaviť svoju vieru. Taktiež na mňa zapôsobil jej pokoj.

Vrátil som sa domov do nepriateľskej domáckej situácie. Moja svokra prišla k nám na niekoľko dní. Bol to skutočný recept na katastrofu, ktorá sa i stala. Myslel som si, že strávim niekoľko dní v posteli, ale to absolútne nebolo možné. Začali hádky a ja som sa cítil akoby uprostred tretej svetovej vojny.

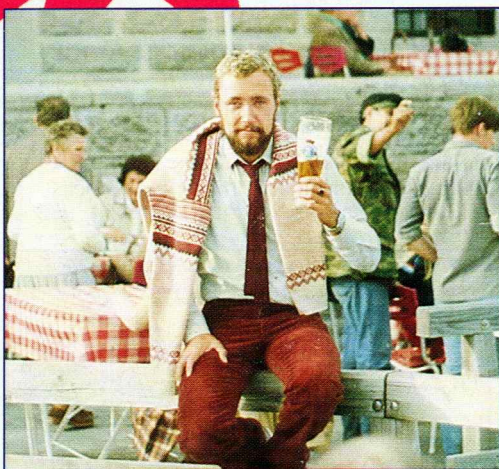
Rozmýšľal som o pokoji, ktorý pôsobil z kresťanskej fyzioterapeutky, pričom som si spomenul na nášho Suseda tiež kresťana, ktorého som stretol pred niekoľkými mesiacmi. O niekoľko minút som už stál pred jeho dverami a spýtal som sa ho, či môžem ísť s ním do cirkvi. Potešilo ho to. Počas nasledujúcich týždňov som navštevoval evanjelickej cirkev. Zistil som, že mi to dáva zmysel, vnútorné teplo. Začal sa mi vyjasňovať zmysel reálneho života. V cirkevnom spoločenstve rástlo vo mne vedomie Krista a prinášalo mi veľ' mi reálne svetlo do tmy mojej, práve depresívnej situácie.

HNEV

*John Henry Corcoran,
Tipperary Town,
Rep. Írsko*

Peniaze neboli mojím problémom. Stravovanie v najlepších reštauráciách, bývanie v najlepších hoteloch boli prirodzenými vecami. Bol som úspešným podnikateľom. Mal som veľa peňazí, fantastické auto a často som trávil dovolenky v zahraničí. Toto všetko sa zmenilo v roku 1985. Pomaly, ale isto môj investovaný majetok a dve veľké kadebníctva ma zaneprázdnilo tak, že som nevenoval svojmu životu ani nevyhnutnú pozornosť.

S peniazmi som nemal žiadne problémy. Pil a jedával som v najlepších reštauráciách, býval v najlepších hoteloch. Bol

som úspešným obchodníkom. Mysl som veľa peňazí, veľké vysiň — vané auto, pravidelne som chodieval na 8 týždňové dovolenky do zahraničia. V roku 1985 sa toto všetko zmenilo. Pomaly, ale isto som začal ustávať a stával som sa chabým. Majetkové investície, dva veľké kadernícke salóny, to všetko vyžadovalo odo mňa príliš veľa pozornosti.

Všetko sa omnoho viac skomplikovalo, keď moji učni odo mňa odišli a založili si vlastné podniky, takže sa stali mojou konkurenciou. Potom finančná komisia rozhodla prešetriť moju prácu počas

uplynulých desať rokov. Zistili niektoré nedostatky — nedostatočne zaplatené dane, čoho následkom bolo ďalšie zhoršenie situácie. Po sčítaní mojich pôžičiek v banke som zistil, že sa stali pre mňa neúnosné. Bolo to zložité zohnať dostatočné množstvo peňazí k pokrytiu výplatnej listiny.

Krátko po tom, ako začali tieto problémy, som stretol Hilary, ktorá je teraz mojou ženou. V tom čase som bol tiež zatrpknutý a veľmi zlostný. V tom období mi ona bola veľkou oporou. Bol som zúfalý a niekedy som rozmýšľal o sebevražde. Prudký hnev bol pre mňa normálny i keď som sa ho pred mojou obchodnou spoločnosťou snažil skryť. Niekedy som bol tak rozhnevaný, že som sa doslova triasol.

REDAKTOR: *Hilary, môžeš nám povedať, ako si ty vnímala Jánov hnev?*

HILARY: Keď som stretla Jána, myslela som, že je výborný spoločník. Otvoril mi dvere na auta, bol skutočne galantný a jednal so mnou veľmi pekne. Počas

týždňov som si všimla, že akonáhle s ním nasúhlasím, začne odvrkovať a po chvíli každá malá vec sa obrátila vo výbušný hnev. Nakoniec môj nesúhlas sa vždy skončil jeho rozpáleným hnevom.

Potom v záchvate podnikania sa stával horší a horší. Chodievali sme do zasadačky a mali sme ukrutné hádky. Potom, keď vyšiel, usmieval sa a nikto nezbadal tento jeho protiklad. Na druhej strane ja som to nikdy nevedela potlačiť a ľudia si to všimli. V tom čase som bola tehotná. Začal ma omnoho viac ponižovať. Niekedy ma vymkol a ja som sedela a čakala celé hodiny. Nakoniec ma vždy skôr či neskôr pustil s tým, že to bola moja chyba. Ak som nesúhlasila, začala nová zvada.

Ak som šla na nákup a kúpila som niečo, čo mi nekázal kúpiť, vyhodil to do koša. Ak mi niekto, koho on naozaj nemal rád, niečo daroval, taktiež to išlo do koša. Všetko, čo ho dráždilo, muselo zmiznúť.

REDAKTOR: *To nebola obyčajná nespokojnosť. Odkiaľ prišiel ten hnev?*

JÁN: Keď som bol malý chlapec, vyučovali ma Krest'anskí bratia (mnísi). Nezáležalo im na tom, čo robíš, ale v každom prípade si musel byť dobrý v matematike. Pre mňa to bola strašná námaha. Bol tam jeden puntičkár, ktorý nás brutálne bil. Povedal nám: "Som šťastný, že naša učebňa bola prest'ahovaná z hlavnej školskej budovy, pretože nikto nebude počuť váš krik." Spomínam si, ako jeden chlapec dostal 160 rán — úplne silné úderý koženým remeňom počas jednej, alebo dvoch hodín. Nenávidel som týchto bratov a sníval som o rozličných spôsoboch, ako ich zabiť. Čo bolo najhoršie, stotožnil som s nimi aj kríž Ježiša Krista.

Keď som našiel knihu "Môj boj" od Adolfa Hitlera v otcovej knižnici, začal som sa stotožňovať s hákovým krížom. Pre mňa to znamenalo prelomenie moci

John Henry Corcoran pri úprave vlasov kráľovnej krásy Veľkej Británie a Írska (1983)

Krestanských bratov. Spomínam si, ako som dostal, keď som nakreslil na lavicu hákový kríž. Pomaly, ale isto môj hnev rástol a rástol.

Od 14 rokov sa Adolf Hitler stal mojim idolom. Čítal som o ňom všetko, čo som bol schopný nájsť. On taktiež nebol dobrý v matematike. Začal som obdivovať jeho, i všetko, čo s ním súviselo. Ako som dospieval, zvykol som si pri určitých príležitostiach trochu vypit'. Hádala by som sa s každým. Pravidelne som navštevoval Nemecko a takmer som sa oženil do rodiny "SS" dôstojníkov.

REDAKTOR: *Hilary, čo si si myslela o jeho študovaní neonacizmu?*

HILARY: V skutočnosti som na začiatku nevedela, o čo sa jedná. Ján mi rozprával niečo o vojne a všetko to vypadalo veľ' — mi zaujímavo, takže som aj ja začala čítať niekoľko kníh. Došla som k záveru, že možno všetci neboli zlí. Potom som si začala všimnúť, že Jánovo správanie malo charakteristické črty jeho nacistického hrdinu. Mohla som to vidieť v spôsobe, s kým chodil, v spôsobe jeho rozprávania i vo výraze jeho očí.

V aute počúval pásky a aj keď nerozumel všetkému, vravel, že chápe podstatu. Začala som sa báť. Keď pozeral video o zverstvách vojny, nikdy z toho nebol smutný. Skoro som zistila, že je úplne iný, ako som si myslela — galantný muž, ktorý mi otvoril dvere na aute, prijímajúci ma ako kráľovnú. Keď sme hovorili o vojne došli sme k tomu, že to holo niečo hodné zavrhnúť.

REDAKTOR: *Krátko pred svadbou Hilary išla na školenie do Londýns. Viem, že počas jej pobytu v Londýna sa stretla s nejakými kresťanmi. Aký bol následok tohoto stretnutia?*

JÁN: Keď sa Hilary vrátila späť, stále rozprávala o láske, a o Ježišovi Kristovi. Toto ma strašne rozčulovalo. Nemohol som to počúvať. Žil som vedľa kostola, ale nikdy som do neho nechodil. Znie to smiešne, ale svadbu sme mali v kostole. Naša svadobná cesta bola jednou hádkou a vrátili sme sa do Írska v čase obchodnej

katastrofy. Nemali sme žiadnu nádej a uprostred toho Hilary bola tehotná.

Ako mi Hilary rozprávala o láske, vzal som Bibliu a začal ju čítať. Študoval som od začiatku, od Adama a Evy.

Pokračoval som cez Mojžišove knihy až po Jsžiša Krista. Odkedy som začal čítať Bibliu všetko sa začalo meniť. Bol som stále v podniku a mohol som hovoriť svojim zákazníkom o tom, čo som čítal. Smial som sa hovoriac: "Možno si pomyslíte, že som blbý, ale domnievali by ste sa, že čítam Bibliu? Ich odozva ma prekvapila. Prečo nie? To je veľ'mi zaujímavé. Nikto sa nesiemia."

Keď som o tom povedal našej úradníčke, povedala mi, že existuje skupina mužov, ktorí taktiež čítajú Bibliu. Volajú sa podnikatelia plného evanjelia. Prečo nezájdeš k nim? šiel som tam a veľ'mi ma zaujalo to, čo som počul. Uvidel som, že majú lásku, pokoj i trepezlivosť — tieto 3 veci som ja potreboval. Potom ako sa so mnou modlili, som sa ich opýtal, či môžem prísť opäť. Odchádzal som skutočne šťastný, ale keď som prišiel domov a začal som o tom rozprávať s Hilary, zachvátil ma strašný hnev. Kričal som a hovoril som o diablove. Vtedy som cítil veľ'mi silnú diablovú prítomnosť. Povedal som Hilary, aby zmizla, že sa cítim šťastný s diablom.

REDAKTOR: *Hilary, ako sa ťa to dotklo?*

HILARY: Nebolo to nič nové, ale on vyzeral celkom ináč ako inokedy. Jeho oči boli divoké a vyzeral veľ'mi nebezpečne. Zamkla som sa a rozmýšľala som čo som robila. Zrazu som počula hlas: "Zostaň tam!" Rýchle som vstúpila k nemu a položila som nášho syna Karla vedľa neho. Myslela som, že možno dieťa ho utíši, že možno detská láska obmäkčí jeho srdce. Karol sa ho dotkol a Johna zaliali slzy.

REDAKTOR: *Čo sa stalo potom ako si sa rozplakal?*

JÁN: Bolo to prvýkrát v mojom živote odkedy si spomínam, že som sa rozplakal. Utekal som dole do kúpeľne. Hilary prišla, stála vo dverách a pozerala sa na

mňa. Povedal som jej: "Hilary, prepáč." Od tohoto dňa som začal cítiť Božiu moc. Predtým musela Hilary ustupovať v každej oblasti. Prvýkrát v živote som prosil o odpustenie ako prvý. Nebesia sa otvorili a padal dážď, bolo to akoby Ježiš Kristus prišiel z oblakov a hovoril — si na správnom smere. Spolu s Hilary sme sa smiali a plakali, boli sme tak št'astní.

Na ďalšom stretnutí obchodníkov plného svanjelia, tentokrát spoločne s Hilary, sme pozvali Ježiša do našich životov a požiadali sme Ho, aby bol nad nami, a aby robil s nami to, čo On pokladá za dobré. Úplne sme sa odovzdali nášmu roznodnutiu. V tú istú noc sme prijali i krst v Duchu svätom. Po niekoľkých dňoch sme pokračovali v modlitbách v nových nebeských jazykoch. Čím viac sme vnikli do Biblie, tým nenej sme padali. Vtedy ma Pán Ježiš viedol k tomu, aby som odstránil všetky knihy o Hitlerovi a nacizme. Fotografie i všetko čo súviselo s touto minulosťou sme odstránil. Objali sme sa s Hilary a povedali sme zbohomo minulosti. Nemali sme žiadnu kontrolku pre našu budúcnosť, als vedeli sme, že Ježiš nás vedie, a že On sa postará o všetky naše potreby.

Biblia, Božie slovo skutočne vnikalo do našich životov. Biblické verše ako napr.... a môj Boh nalpní každú vašu potrebu podľa svojho bohatstva v sláve v Ježišovi Kristovi, nám dávali síl. Začali sme mať spoločné obecenstvo. Poznali sme, že Ježiš nás uzdraví, keď sme chorí. Kdekoľvek sme sa ocitli, podporovali nás verše, ktoré sme čítali v Biblii. Pri prechádzkach na pobreží sme si spievali a chválili Boha. Zakrátko i naše obchodné problémy nevyzerali tak zložito. Ježiš všetko zmenil.

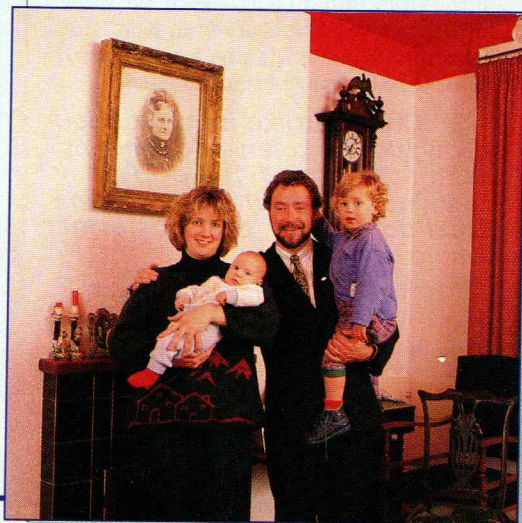
REDAKTOR: *Hilary, tvoj manžel nebol vždy veľmi dobrým spoločníkom k životu. Naozaj sa zmenil?*

HILARY: Bola to neuveriteľná zmena. Nestal sa svätým cez noc, ale jeho hnev stále viac ustupoval. Pomaly, ale isto.

Frekvencia našich hádok klesala. Stále sme rozprávali o Pánovi. Boli sme hladní po Biblii. Taktiež sme sa spriatelili s mnohými kresťanmi. Hnev bol nahradený Božou láskou.

JÁN: Bol to zázrak. Čítal som Bibliu od začiatku do konca. Pochopil som, aké je to dôležité pre každodenný život. Keď mi jeden deň zatelefonoval môj starý priateľ z Dublinu, s ktorým sme zvykli piť a užívať drogy a požiadal ma, či by som neprišiel na zábavu, povedal som mu, že môj život sa úplne zmenil, a že teraz ma vedie Duch svätý. Dodal som: "Možno si myslíš, že som blázon, ale to nevádi." On odpovedal: "To vôbec nie, veľmi ma zaujíma to o čom hovoríš." Povedal som mu, že Pán Ježiš i dnes uzdravuje tak isto ako pred 2000 rokmi. Tohoto brata som privedol k osobnému vzťahu s Pánom Ježišom. Bol to skutočný zázrak — najväčší zo všetkých. On zmenil tvrdého, kamenného muža akým som ja sám a oslobodil ma od ničivých účinkov trpkosti a hnevu. Je pravdou to, čo hovorí Ježiš v ev. sv. Jána 8,36: Tedy keď vás Syn vyslobodí, budete slobodní.

John Henry Corcoran je dámsky kaderník a je členom Limerickej jednoty FGBMFI. On a jeho žena Hilary majú 2 deti: Karla (3 r) a Eriku (1 r).

ODSÚDENÝ BYŤ MRZÁKOM

**John Mason,
Great Yarmouth, Anglicko**

V štátnej nemocnici pre nervové choroby v Londýne som v roku 1977 zistil svoju diagnózu — mám syringomyliu. Tento stav sa stáva postupne nevyliciteľný, spôsobuje utrpenie a stratu citlivosti v rozličných častiach tela. Stratil som hmat v rukách a v obidvoch nohách niže kolien, takže som mal ťažkosti s chôdzou. Postupne som upadal a doktori mi museli urobiť laminectómiu. Toto pozostávalo z operatívneho odstránenia zadnej časti stavcového oblúka, čo je, ako si viete predstaviť, veľmi jemný chirurgický zákrok. Bol som šťastný, pokiaľ som mal dobré zamestnanie. Pracoval som s počítačmi pre výskumnú naftovú spoločnosť. V roku 1983 sa spoločnosť presťahovala do Great Yarmouth. Môj stav sa zhoršil až vo februári 1988. Vrátil som sa opäť k lekárom. Moje ruky začali byť nemotorné, takže som nemohol ďalej náležite pracovať na kybernetických počítačoch.

Ďalšie testy ukázali, že mám cysty na chrbte v miestach, kde som bol operovaný. V tom čase ma informovali, že potrebujem operáciu, ktorá je veľmi riskantná a môže pre mňa znamenať doživotné väzenie na kolieskovom vozíku. Preto mi doktor doporučil, aby som tak dlho ako len môžem, zápasil na svojich vlastných nohách.

Po prečítaní lekárskej správy zo štátnej nemocnice mi môj lekár doporučil nechať prácu a ešte trochu cestovať, pokiaľ je to prakticky možné. Keď som mojej spoločnosti povedal, že nie som schopný ďalej pracovať, chceli mi poskytnúť špeciálnu nezávislú prácu, primeranú môjmu zdravotnému stavu. Môj stav sa nezlepšoval, takže som nemohol ďalej pracovať a odišiel som na invalidný dôchodok.

Vo víre života som sa rozhodol urobiť si voľno a išiel som na výlet do Kanady. Bolo to v júli 1988. V auguste som cestoval do Anglesey v Severnom Wales navštíviť priateľa Petra Hosie, s ktorým som vyrastal. Po mojom príchode prvá z vecí, ktorú urobil bolo, že ma pozval k nim do zboru. Bolo to pre mňa veľmi nezvyčajné, takéto bohoslužby som ešte nevidel. Ľudia tancovali, spievali a všetko bolo tak odlišné. Kazateľ, ktorý sa volal Tony, rozprával o kráľovi šalamúnovi to, ako uprednostnil

múdrosť pred veľkým bohatstvom, aby mohol správne viesť ľuď. Na konci stretnutia sa ma Peter spýtal, čo si o tom myslím. Odpovedal som mu, že všetko tam bolo dobré, ale ja nemám také predstavy o službách Božích.

Nasledujúci pondelok sa ma Gwyneth, Petrova manželka, opýtala, či nechcem navštíviť ich priateľ a Jima Hodgeho, ktorý žije ned'aleko v údolí. Keď sme tam prišli, všetci sme si sadli za veľký, široký, krásny borovicový stôl a pili sme čaj. Jim si sadol po mojej ľavej ruke a jeden z ich pracovníkov po mojej pravej ruke. Pili sme čaj a rozprávali sme sa. Jim sa ma spýtal na moje zdravotné problémy. Potom sa ma opýtal: "Bol by si rád, keby sme sa za teba modlili?" Odpovedal som: "Nie!" Jim bol prekvapený. Napriek tomu sme pokračovali ďalej v rozhovore. Potom sa ma Jim znovu opýtal, či by som nedovolil, aby sa za mňa modlili. Odpovedal som: "Nie! Modlite sa za tých, ktorí zostali v nemocnici." Takto som tomu unikol. Ako rozhovor pokračoval, Jim sa spýtal, ako v noci spávam atď. Potom náhle položil pravú ruku na moje ľavé rameno a Chris položil svoju ľavú ruku na môj laket. Pravú ruku pozdvihol a povedal: "Ó Pane..." To bolo všetko, čo som počul. Cítil som sa, ako keby som bol silno zasiahnutý do žalúdka. Všetok vzduch z mojich plúc unikol a v stejnóm čase ma zasiahlo silné teplo. Moje ramená sa dvíhali a nohy klesali. Bol som dolutvárou pri stole, chytajúci dych, pokrytý potom. Vrch stola bol vlhký. Myslel som, že niekto prevalil džbán s vodou. Rozmýšľal som, čo sa to so mnou deje. Potom som vo videní videl veľké jazero, ktoré vyzeralo ako masívne zrkadlo a rýchle som pocítil kl'ud. Počul som Jima hovoriť hebrejsky a na pravej strane Chris rozprával jazykom, ako hotentótsky muž z buše z Južnej Afriky. Doteraz však nebol mimo Anglicka.

Ležal som pri stole trištvrte hodiny, trasúc sa ako osika. Cítil som sa, akoby mojím telom prechádzal elektrický šok. Trvalo mi ďalších 15 minút, kým som sa opäť cítil normálne. Pod'akoval som Jimovi za to, čo urobil. On mi však rýchlo namietal: "To som neurobil ja." Pomohli

mi do auta a cestou späť som im rozprával o tom, čo som prežil.

Keď som ležal v posteli, rozmýšľal som o tom, čo sa stalo a so svojimi myšlienkami som zaspal. Ráno, ako obvykle som šiel do kúpeľne, aby som sa poumýval. Horúca voda ma páčila. Cítil som svoje ruky. Kričal sem na Petra a Gwyn, aby som im oznámil túto správu.

Museli odísť do práce, takže som bol v dome sám. Bol som tak nadchnutý, že mám vo svojich prstoch cit, že som chodil po izbe a chytil rozličné predmety — vankúše, záclony, koberce, bolo to úžasné. Ako som sedel na pohovke a rozmýšľal som, prišli mi na um slová, ktoré som počul v nedel'u na zhromaždení. Časť zboru spievala a volala: "Majestátny, príd' znovu!" Potom som začal rozmýšľat o kráľovi šalamúnovi, až som sa vo svojich myšlienkach dostal ku Biblii. Vedel som, kde má Peter položenú svoju Bibliu. Otvoril som si ju. Začal som čítať knihu Kráľovskú a pokračoval som v čítaní celý deň. Myslím, že som neprestal ani cez obed.

Keď sa Peter vrátil domov, povedal som mu, čo sa stalo, že som sa zmenil duševne aj fyzicky.

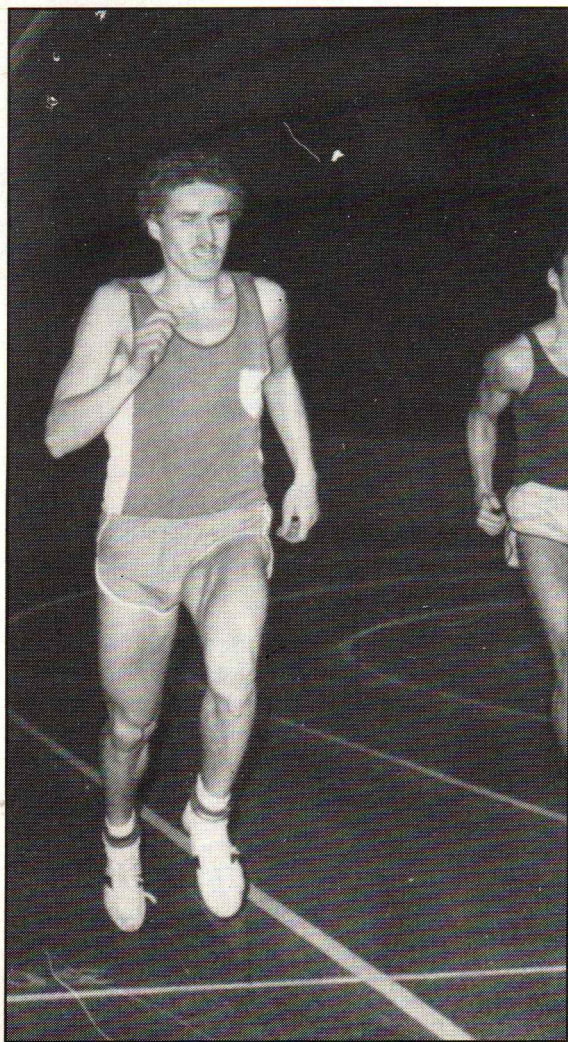
Od tohoto času som postupne silnel a ľudia z práce prijali tieto fyzické zmeny, takže som už nemal žiadne problémy.

Odkedy som získal môj vzt'ah s Ježišom, ako som ho prijal do môjho života, všetko sa začalo zlepšovať. Nakoniec som sa vrátil do svojej spoločnosti a povedal som im, čo sa stalo. Ich odpoveď ma prekvapila. Nemôžeme ti vrátiť tvoju starú prácu, pretože v našom štatúte nie je ustanovenie k vráteniu práce v prípade uzdravenia. Nie je tam žiadne ustanovenie o zázrakoch. A to je práve to, čo sa stalo, Boh urobil zázrak. No najväčší zázrak bol v tom, že mi dal osobný vzt'ah s Ním samým — Boh, stvoriteľ všetkého.

John Mason, predtým, ako odišiel na dôchodok, pracoval v počítačovom stredisku výskumnej naftovej spoločnosti. Je členom FGBMFI Anglesey jednoty.

HOJNOSŤ ŽIVOTA

Peter Mekkyš

Ja som Boha nikdy nehl'adal, ale Pán Ježiš ma našiel. Vytiahol ma zo všetkej biedy, v ktorej som žil 25 rokov. Vyrastal som v rozdelenej rodine. Najprv sme chodili do kostola všetci. Neskôr prestal otec a postupne i my deti. I tak ma do kostola nič net'ahalo. Mal som rád prírodu a šport. V tom som hl'adal všetko. Asi v trinástich rokoch som začal trénovať atletiku. Z roka na rok som sa tomu viac venoval, lebo som chcel vyhrávať. Keď som bol medzi najlepšími, prišlo zranenie nohy, ktoré sa nikdy úplne nevyliečilo. Myslel som si, že zo športu budem vyradený. Napriek značným bolestiam som neskôr mohol znovu trénovať, závodit' a postupne som sa umiestnil až na majstrovstvách republiky.

Skončil som školu a nastúpil na vojenskú službu. Tu som mohol pokračovať v atletike. Mal som plány, nad ktorými, viseli veľké otázky, lebo noha bolela a začal som krívať. Nič pekné ma nečakalo. Ovládal ma pesimizmus, hrmuli sa na mňa čierne myšlienky a sklamanie. Najväčšie oklamanie som prežil, keď som sa dozvedel, že Silvia (zoznámili sme sa pol roka pred vojenčinou) uverila v Boha. Tým sa mi odcudzila, lebo ja som bol človek neveriaci. Stokrát som sa chystal napísať jej, že je všetkému koniec, ale nevedel som sa prinútiť.

Po skončení vojenskej služby som chcel odísť ďaleko od domu, ale Boží plán bol iný. Nakoniec som išiel domov z vojenčiny o dva mesiace skôr. Prepustili ma s chronickým zápalom pečene. Doma sa rozpútal zápas o moju dušu. Začal som vážne cvičiť jogu. Čítal som i veľa kníh z tohoto odboru. Nový zákon som čítal iba preto, aby som mohol oponovať Silvii. Knihy o joge mi chutili lepšie, ale na moje veľké prekvapenie aj jogíni vyznávali vieru v jediného Boha. I ja som pripustil tú možnosť a začal som veriť, že je Boh-Stvoriteľ, Otec všetkého a všetkých.

Vtedy sme si začali byť so Silviou trochu bližší, ale ona stále rozprávala len o svojom Spasiteľovi Pánu Ježišovi, čo som ja nemohol pripustiť. Lebo uctievať človeka ako Boha bolo pre mňa strašné.

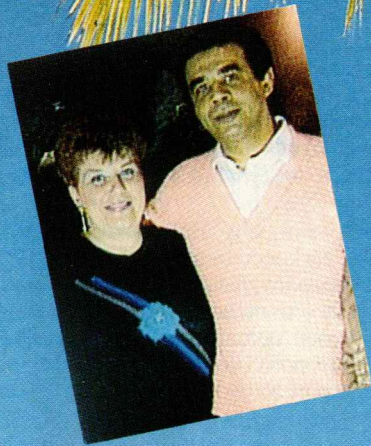
Prišiel však čas, keď choroba, ktorú som mal napísanú v papieroch, prišla intenzívnejšie. Nemohol som nič robiť a nemohol som ani trénovať. Videl som, že joga neúčinkuje ani nepomáha. Začal som viac myslieť na Krista, ako na poslednú svoju šancu, na nádej, ktorá tu ešte je. Iba On ma môže dostať von z tejto biedy. Čítal som Nový zákon a

dlhšie som premýšľal nad veršom v ev. sv. Jána 10,10: Zloděj prichádza len aby kradol, zabíjal a ničil, ja som však prišiel, aby (ovce) mali život a aby ho mali v hojnosti.”

Rozhodol som sa skúsiť to s Ježišom. Snád' to platí aj pre mňa. I ja môžem mať život v hojnosti. Bolo to veľmi ťažké, ale som vedel, že sa musím ponížiť, seba zapriet, že musím volať k Bohu o pomoc. Začal som z celej sily hl'adat, čítať, premýšľať. So Silviou som sa dostal medzi mladých ľudí, ktorí verili. Ja som tiež veril v Boha, ale nie v Pána Ježiša ako v Božieho Syna. Ale Nový zákon som už nosil u seba aj v práci. Raz som si otvoril 17. kapitolu Jánovho evanjelia. Vyčítal som tam, že Pán Ježiš je s Otcom jedno, že ma On miluje a je so mnou. Šťastný som pozrel hore a veril som. Potom som urobil aj duchovný krok pokánia. Vyznal som Pánovi celý svoj život, dlho som plakal nad sebou, a keď som si po modlitbe otvoril Božie Slovo, zrak mi padol na dva verše — Rim. 4,7-8: "Blažení, ktorým sú odpustené neprávosti, ktorých hriechy sú prikruté. Blažený muž, ktorému Pán nepočíta hriech." Dobré som to nechápal, ale bolo to úžasné.

Neskôr som sa trápil nad tým, že ešte nevidím na sebe dostatočnú zmenu. Pán ma potešil veršom: "Lebo chodíme vierou a nie videním." So Silviou sme často nevedeli, kde nájsť to pravé slovo, ale Pán vedel a pomohol.

Dnes som šťastný a verím, že pevne stojím v Pánovi. Na istej Skale stavíme svoj spoločný život so Silviou. Pán nám dal dcérku, dal nám službu a prácu v spoločenstve veriacich bratov a sestier. On prišiel, aby sme mali život, a aby sme ho mali hojne. ■

SPASENÉ DIETA

Vaughn Smith, Vercheres, Quebec

Počas 3-mesačného pobytu v Quebec v roku 1973 som sa zoznámil s mladou ženou, s ktorou som sa neskôr oženil. Bol to veľmi rýchly l'úbostný román. V ten istý večer, ako som stretol Nicolou, som ju požiadal, aby sa za mňa vydala. Zaiste to bolo trochu rýchle, ale môj najdlhší vzťah do tejto doby trval iba 3 mesiace — teraz som chcel niečo iné.

V septembri 1974 sa nám narodil syn Vaughn Jr. Počas svojho prvého roka mal 23 ráz vážne záchvat. Bez nám známych dôvodov mu teplota vystúpila na 40 stupňov Celzia a záchvat mu niekedy trval aj 20 minút. Najväčší problém bol v tom, že počas záchvatu nebol schopný dýchať. Mali sme obavy, že sa dostane do komatózneho stavu a nebude sa môcť ďalej vyvíjať.

REDAKTOR: *Nicola, krátko po vydaji strávila nejaký čas na Jamajke a začala sa zaujímať o mysticizmus, poveru a okultizmus.*

NICOLA: Vždy som sa zaujímala o duchovné veci. Nevedela som, že poveru sú zlé a sú proti Biblii. Zaujímalo ma všetko, čo malo súvislosť s čarodejníctvom a čiernou mágiou. Sprostredkovanie nadprirodzena, karty, čajové listy atď. — na Jamajke som našla týchto vecí nadbytok. Keď som sa vrátila späť do Kanady, počas tehotenstva s Vaughnom Jr. som začala cvičiť nejaké lekcie z jogy. Nakoniec som s tým prestala, doslovne cítiac aurálny stav. Opýtajúc sa učiteľky, čo to bolo, povedala mi, že som veľmi citlivá na duchovný svet a chcela, aby som rozvíjala

tento svoj talent. Zl'akla som sa a povedala — nie.

Jedného dňa, keď Vaughn Jr. mal štyri roky, šla som dole po cigarety. V zapnutom televízore som počula nejakého muža hovoriť: "Príd' a očakávaj zázrak!" Tieto slová príd' a očakávaj zázrak, upútali moju pozornosť.

Bola som mladá matka so synom, ktorý bol chorý celý svoj život. Zázrak bol skutočne to, čo som potrebovala. Spolu s manželom sme v tom čase nemali veľ' mi št' astné manželstvo. Naša pozornosť však bola sústredená na Vaughna Jr. Trávila som svoje noci na zemi vedl' a jeho postieľ'ky, pozerajúc na neho celý čas s obavou, že keby som pri ňom nebola v momente, keď dostane záchvat, mohol by zomrieť. Jediná nádej, ktorá mi ostávala, bol skutočný Boží zázrak. Spomenula som si, že ako malé dievča som videla kazateľa, modliaceho sa za chorých, ktorí boli uzdravení. Táto myšlienka ma zachvátila. Ak Boh urobil niečo také pre iných, určite to urobí aj pre mňa. Zdvihla som telefón a zavolała svojej starej mame a niekoľ'kým ďalším priateľom. Povedala som im, že v stredu idem prežiť zázrak. Ten muž povedal, príd' očakávajúc zázrak, a ja som ho vzala za slovo.

V predstave, že tisícky ľ'udí prídu na niečo také, sme na dané miesto prišli 2 hodiny pred začiatkom. Nikto tam ešte nebol. Moja stará mama, môj syn a ja sme boli prví. Sadla som si na tmavé miesto, fajčiac jednu cigaretu za druhou, v očakávaní. Potom vstúpila nejaká žena a začala sa rozprávať s Vaughnom Jr. Začujúc slovo Ježiš, som si pomyslela: "To nie je nič moc!" Ale k môjmu veľ'kému prekvapeniu, keď sa vrátil, mi povedal: "Mami, vieš, že ten veľ'ký, veľ'ký Ježiš je v mojom srdci?" Do tejto chvíle bol Vaughn Jr. veľ' mi živý. Ale od tohto momentu si sadol na stoličku vedl' a mňa a bol veľ' mi tichý.

Keď hlavný rečník začal rozprávať, Vaughn Jr. pomaly upadol do tichého spánku. To samo o sebe bol zázrak. Počas zhromaždenia som počula o Božej láske. Skutočne sa to dotklo môjho srdca. Avšak pozerajúc na rečníka som si myslela: "Tento chlapík je asi chválenkár. Vyzerá to príliš dobre na to, aby to mohlo byť reálne." Myšlienky, ktoré v tom momente vírili mojou hlavou, neboli príliš sväté.

Ale Duch svätý skutočne vedel ako ma zasiahnuť. V tej chvíli rečník zišiel dole a uličkou medzi sedadlami zamieril priamo ku mne a povedal mi: "Vieš to, že Boh pozná tvoje myšlienky?" Chcela som zomrieť.

Nechcela som, aby Boh poznal moje myšľ'anie. Na konci stretnutia, keď sa pýtal, kto sa chce odovzdať Ježišovi, nech sa postaví, cítila som nutnosť, že musím vstať. Po modlitbe som nemala žiadne pochybnosti o tom, že Ježiš prišiel do môjho života a že po svojej smrti pôjdem do neba.

Potom začali modlitby za chorých. Bola som svedkom mnohých zázrakov, takže keď prišlo na Vaughna Jr. nemala som žiadne pochybnosti. Vaughn stále spal, a preto som ho musela doniesť dopredu. Kazateľ sa za neho modlil. Počas modlitby Vaughn Jr. stmul v mojich rukách. Dnes viem, že v tom momente ho opustili zlí duchovia — späťne súviseli s mojím náhodným stretnutím s okultizmom. To, čo mal, nebola skutočná choroba. To bol dôvod, prečo doktori nemohli zistiť príčinu jeho stavu. V tom momente bol oslobodený a uvoľnený navždy z tohto problému.

REDAKTOR: Čo si urobila, keď si prišla domov?

NICOLA: Vošli sme do kuchyne. Stále ho vidím, ako stojí vedl' a mňa. Povedala som mu: "Vaughn, ty už nebudeš chorý, pretože Ježiš t'a uzdravil. Ideme odhodit' tieto pilulky."

REDAKTOR: Vaughn, čo si si myslel o svojej žene, keď sa vrátila späť a vyhodila synove lieky?

VAUGHN: Hm, možno bolo dobré, že som v tom čase práve spal. Ráno, keď som o tom počul, bolo už príliš neskoro niečo urobiť. Okolo mojej matky boli vždy nejakí veriaci ľ'udia a čítal som v Biblii o uzdraveniach. Povedal som si, či to už bude fungovať, alebo nie, nebude to žiadny problém, ved' bývame 15 minút od nemocnice.

REDAKTOR: Videl si nejakú zmenu na tvojej žene?

VAUGHN: No... áno. Zvykli sme každý víkend chodiť do nočných klubov. Teraz chcela ísť do cirkvi a chcela, aby som šiel s ňou. Kvôli pokoji v rodine som začal s ňou

chodit. Len som tam sedel a pozeral na radostné tváre okolo mňa. Zdalo sa mi to nemožné, že by všetci títo ľudia boli tak šťastní. Stále sa smiali a boli k sebe srdeční. Na Jamajke toto nie je zvykom — bolo to pre mňa neobvyklé. V tom čase som sa s niektorými z nich spriatelil a oni mi začali rozprávať o Biblii.

Vedel som z Biblie niečo, ale len toľko, aby som mohol argumentovať. Napr.: Na ospravedlnenie môjho pitia alkoholu som povedal: "Biblia hovorí, že trochu vína je dobré pre telo." Po nejakom čase počas návštevy priateľov, som nakoniec vyčerpal zásobu svojich výhovoriek a skutočne som počúval, čo mi hovorili. Nakoniec som pozval Ježiša do svojho života. V tom čase som mal najväčšie problémy s pýchou. Bolo to jednoduché vyznať Ježiša pred mojimi priateľmi v Kristu a mojou ženou, avšak bolo omnoho ťažšie hovoriť o tom ostatným. Raz som sa rozhodol povedať o Ježišovi svojim starým priateľom, s ktorými som pijaľ. Na pravom rohu budovy, kde som pracoval, bol hostinec. Zvykli sme tam chodiť každý piatok po práci na niekoľko pív. Potom, ako som pozval Ježiša do svojho života, som sa snažil nájsť miesto, kde nebudem vidieť tancujúce dievčatá a budem môcť hovoriť svojim priateľom o Bohu.

REDAKTOR: *Nicola, aké zmeny si mohla spozorovať na Vaughnovom živote?*

NICOLA: No, v skutočnosti to bolo trochu horšie, pretože ja som ho vždy znepokojovala, aby o tom hovoril s ostatnými. A ja som bola veľmi mladá vo viere. Potom jeden deň sme išli na kresťanský film v našom zbore. Po tomto filme urobil kazateľ výzvu, aby tí, ktorí chcú odovzdať svoje životy Ježišovi, zdvihli svoje ruky. Keď Vaughn zdvihol ruku, opýtala som sa svojej priateľky: "Čo to robí?" Ona mi povedala: "Nechaj ho! Teraz pracuje Boh a ty uvidíš zmeneného muža."

Vaughn nie je veľmi citlivá osoba, ale keď sa vrátil späť, bol uplakáný. Plakal od radosti, že spoznal Ježiša, ktorý naozaj prišiel do jeho života. Od toho času som videla skutočnú zmenu v jeho živote.

REDAKTOR: *Vaughn, čo sa vtedy stalo?*

VAUGHN: V podstate to nemôžem vysvetliť. Ja viem len, že som dal svoj život Ježišovi nie slovami, ale skutočne. Potom som cítil zblíženie a jednotu s Ježišom. Je to niečo, čo neviem vysvetliť slovami, ale odvtedy som sa stal zmeneným človekom.

Potom nasledovali skúsenosti, že som bol schopný hovoriť priateľom o Ježišovi. Hovoril som, dokiaľ ma boli schopní počúvať, následkom čoho niektorí prijali Ježiša do svojho života.

Odvtedy šlo všetko k lepšiemu. Začal som chodiť do kostola, pretože som sám chcel a nie preto, že som chcel potešiť Nicolu. Chcel som vedieť viac o Ježišovi. Počas týchto rokov Boh urobil mnoho záračných vecí v našich životoch. Máme na dome balkón vo výške 6 stôp nad zemou. V jeden deň naša dcéra Ali spadla na betónovú terasu pod nami. Nicola ju zdvihla a začala sa modliť. Ali spadla na tvár, ale keď Nicola skončila svoju modlitbu, na jej tvári nebola žiadna stopa. Bola v poriadku.

Ja som mal problémy s chrbticou. Nemohol som zdvíhať naše deti. Po modlitbe Boh uzdravil chrbát a všetka bolesť zmizla. Biblia nás učí klásať ruky na chorých a modliť sa za ich uzdravenie. Odvtedy som nemal žiadne problémy s chrbticou. Nicola mala operovanú pravú nohu. Táto operácia nedopadla dobre, ale Boh sa o Nicolou postaral a vyliečil ju. Uzdravil taktiež aj nášho syna. Potreboval by som hodiny k tomu, aby som vyrozprával o všetkom, čo Boh pre nás urobil.

Potom, ako Ježiš vstúpil do našich životov, dal nám navzájom novú lásku, pokiaľ a prekvapujúce porozumenie. Začali sme spolu viac rozprávať a stále sa viac zblížujeme. Ja som čierny a Nicola je biela. Keď sme sa zobrali, mali sme veľký problém s našimi priateľmi a známymi, ale Ježiš prekonal všetky farebné bariéry. On prekonal triedy, rasy a všetky iné prekážky. Jsdným dobrým príkladom je môj mladší brat, ktorý bol od začiatku proti nám. On taktiež osobne prišiel k Ježišovi a jeho problém s nami zmizol.

Vaughn Smith pracuje pre M.I.L. Vickers Ltd. a je členom miestnej jednotky FGBMFI i Quebec. On a jeho žena Nicole majú dve deti: Vaughn Jr. (14 r.) a Ali (12 r.).

pokračovanie zo strany 4

Po niekoľkých mesiacoch v októbri 1985 som odovzdal svoj život Ježišovi Kristovi. Problémy, ktoré som predtým mal boli ničím v porovnaní s tým, čo stáli predomnou.

Ako som začal rásť v Kristu, musel som prestať podvádzat' v oblasti mojich výdavkov, čo predtým bol pre mňa najvýnosnejší zdroj príjmov a začal som dávať desiatky. Bolo to nevyhnutné rozhodnutie, no jeho následkom bolo zhoršenie našej finančnej situácie. Ležalo na nás bremeno, že nás vydražia. Moja žena hlásiac sa ku katolíkom bola v podstate nepriateľkou kresťanstva. Všetko ju stále viac a viac miatlo. Nemohla sa vyrovnat' s tým, čo sa stalo.

Pre mňa to bolo tiež čoraz ťažšie vyrovnat' sa s mojou prácou. Už som neposudzoval noviny pohľadom žurnalistu, ale hľad som na ne cez Kristove oči. Bola to negatívna, bulvárna tlač a nemohol som ju dlhšie vlastniť. Vnútomý konflikt a nepokoj narastal a dopadal na naše manželstvo. Hádky sa zintenzívňovali. Nepriateľ Satan veľmi silne pracoval.

Videl, že ma stráca. Keď som ja mocnel skrze Sv. Ducha, jeho vplyv prichádzal skrze moju ženu. Nedôvera bola aj na strane mojej rodiny. Nikto z nich nebol kresťan. Keď manželka povedala mojej matke, že som sa stal kresťanom, nemohla tomu

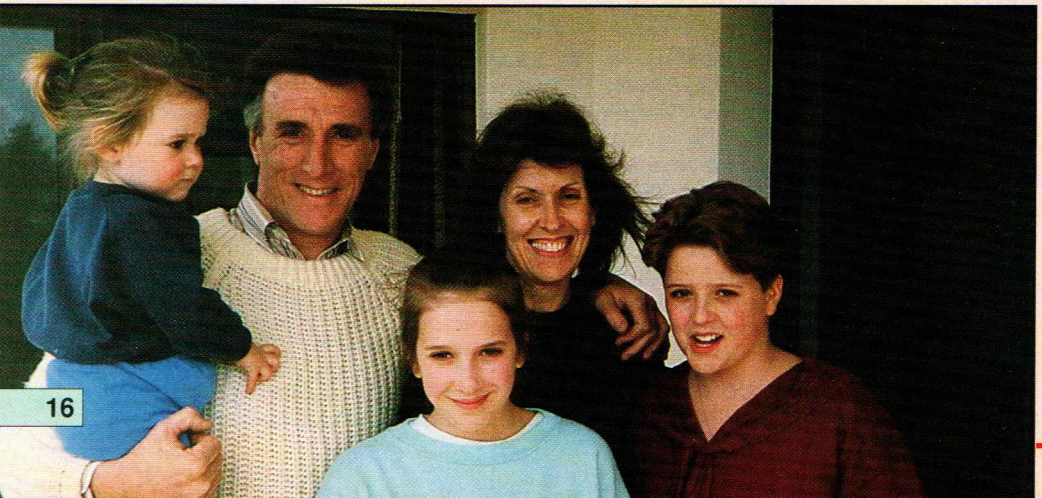
uveriť a tvrdila, že som úplne vyšiel z kol'ají.

Počas tohoto času Boh bol so mnou. Úplne bezpochyby. Posilňoval ma rozličnými spôsobmi. Hocikedy cez podivné náhody ako napr. kúsok papiera ležiaceho na zemi evanjelického kostela, na ktorom bolo napísané: príslovia 3, kap. 5,17 verš. Keď som čítal verše 5-6 kde píše: "...dôveruj Pánovi celým svojim srdcom a nespočívaj na svojej vlastnej rozumnosti, ale všetkými spôsobmi spoznávaj Jeho a On urovná tvoju cestu," som vedel, že Boh hovorí ku mne. Jeho slová vždy prišli v pravý čas, vyslovene ako záchranné lano.

V noci ebyvke využíval nepriateľ tmu a osamelosť k tomu, aby mi spôsobil strach a prekážky mojej viere. Vtedy som si opakoval tieto dva verše, alebo Pánovú modlitbu. Dávali mi Božiu silu. Potom ma Pán opäť skúšal. Uverejnil som 3 články, ktoré boli veľmi úspešné. Vrátil sa starý čas slávy. Mal som príležitosť vrátiť sa do Londýna.

Odmietol som to, pretože som vedel, čo by odo mňa očakávali a čomu by som sa musel podriaďovať. Chcel som oslavovať Boha. Bol to veľký test ilustrujúci Božiu lásku. Boh mi dal slobodný výber: moja sláva, alebo Jeho.

Takmer 3 roky po mojom rozhodnutí som bol ochotný odovzdať sa časti Božieho plánu a opustiť žurnalistiku. V tomto čase

som napísal 3 príbehy, ktoré neboli úspešné. Všetky boli hnusne špinavé.

Musel som sa skamarátiť s priateľmi satanistu, ktorý bol súdený za sexuálne zneužívanie mladistvých, aby som sa od nich dozvedel o jeho činnosti. Musel som taktiež vystupovať ako priateľ homosexuála, aby som prenikol do homosexuál. spoločenstva, v ktorom mladí chlapci boli vedení k prostitúcii. Nečestne som podplatil družku obvineného človeka z automobilovej vraždy tehotnej ženy — pre informácie.

Vedel som, že mám opustiť noviny. Takto bol potupovaný Boh. V istú noc som bol v hotelovej izbe v Cardiff. Nepriateľov vplyv na mňa bol veľmi silný. Hovoril mi: nebud' hlupák, myslí na svoju rodinu, vydražia ťa. Čo si o tebe pomyslia tvoji kolegovia? Tvoja matka ti prestala pomáhať. Kto sa stará o to či si kresťan?

Bola to veľmi dlhá noc. Necítil som moc Ducha svätého pri mne. Bolo to ako keby Boh stál na rozhraní a čakal, čo si vyberiem. Ráno som už bol pevne rozhodnutý.

Cestujúc domov po hanebnom vyjednávaní znepokojoval som sa už len tým, ako bude reagovať moja žena. Mali sme hypotéku 615 libier. Nemali sme úspory, ale dočasný úver. Nechal som to na Boha. Keď som sa vrátil domov spomenul som si, že zajtra máme odísť na devolenku na dva týždne do Cornwallu. V našej kancelárii mi povedali, že prvý týždeň dovolenky si nemôžem zobrať, pretože v tom čase ide na dovolenku iný kolega. Bolo to nedopatrenie, že som si to nevšimol skôr.

Moja manželka s detmi odišli s tým, že ja prídem neskôr. Potom mi došlo, aké to je perfektné. Boh to presne pripravil. Pokiaľ bude moja žena v Cornwalle, ja sa môžem stretnúť s vydavateľom a povedať mu o mojom rozhodnutí. Boh dobre vedel, že nepriateľ bude chcieť zmeniť moje rozhodnutie skrze reakciu mojej ženy.

Rozhodol som sa povedať jej o tomto rozhodnutí predtým, než sa stretnem s vydavateľom, ale až potom, keď bude bezpečne v Cornwalle. Zatelefonoval som vydavateľovi a dohodli sme si schôdzku na budúci štvrtok — 4. augusta. V utorok mi

zatelefonovala manželka. Musel som jej povedať čo plánujem urobiť. Nemotorné som jej vysvetlil môj zámer.

Jej odpoveď ma ohromila. Povedala mi: "Verím, že urobíš to, čo je pre nás najlepšie. Bola to najpravdepodobnejšia odpoveď akú som si vedel predstaviť. Bola v tom Božia ruka. Niekoľko d'alsích dní prešlo neuveriteľne rýchle.

V tom čase som si otvoril Bibliu a brožúrku s výkladom Slova na každý deň. Bol tam tsxt z Gen. 15.kap., kde Boh rozpráva s Abrahámom. Hlavným posolstvom onoho textu boli slová: Ja som tvojim štítom, tvoja odmena je veľmi veľká.

Boh opäť ku mne hovoril. Cítil som sa pozoruhodne posilnený. Neskôr, v ten istý deň som kráčal do vydavateľovej kancelárie s veľkou istotou. Vydavateľ neveriac počúval moju reč, musel som to ešte raz zopakovať. Chvilami panovalo ticho. Potom mi povedal: "Rašpektujem to, čo si mi hovoril, ale čo by si povedal na podporu, ktorú dávame pracovne nevyt'áženým zamestnancom?" Nakoniec doložil: "V poriadku, d'akujem, prajem Ti veľa štastia, dovidania." Boh tam bol uprostred nás.

Keď som odišiel z vydavateľstva, cítil som sa ohromne vzrušujúco, slobodne. Vystúpil som na prvý schodík ku Kristovi. Už som nemusel robiť kompromis medzi Božou láskou a prácou na diablovom poli. Cítil som sa čistý a obklopený Božou láskou. Necítil som žiadnu l'útosť, alebo pochybnosti, či sa nevrátiť späť ku svojim 32.000 libier ročne, či ku stratenej kariére. Mal som ohromnú radosť vo vedomí, že skrze Jeho milosť som mal odvahu posluchnúť Jeho slovo. Podpora nám pomohla znížiť našu hypotéku, pokryla naše mesačné platby. Boh však neskončil. Cez kresťanský obchod s literatúrou som začal pracovať ako poradca v tomto vydavateľstve a týmto štýlom sme pokryli znížené náklady našich splátok.

Zaiste to nepokrývalo všetky naše finančné potreby. Nie, to nebolo zmyslom Božieho plánu postaviť ma do najvyššieho životného štýlu. Bol to proces totálneho

zmarenia a prečistenia. Kráčajúc vo viere som videl najviac jeden mesiac dopredu, ale to stačilo k tomu, aby som sa udržal nad vodou. Potom prišlo obdobie duchovného boja, noci s obavami kedy sa moja viera zadržávala. Tento boj sa zosilňoval. Cítil som veľký tlak, potil som sa, mal som bolesť v žalúdku. Vyzeralo to ake bez konca. Pe niekoľkých dňoch som sa cítil ako troska — fyzicky i psychicky.

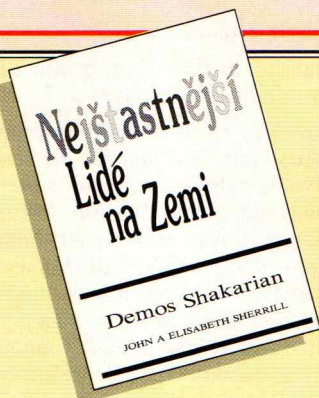
Jediný spôsob akým som mohol potlačiť Diabla bola verejná publikácia oslavy Boha. To však zintenzívňovalo boj. Ale to bol Boží plán. On nedovolil, aby sa stalo niečo, čo sa nemá stať.

Bolo to pre mňa nevyhnutné, aby som padol a bol pokorený v každom smere predtým, ako si ma on mohol prebudovať vo svojho syna. Ak však okolnosti boli príliš kruté, On mi dal vedieť, že je blízko.

V jedno ráno o 9,27 hod., po noci s veľmi krátkym spánkom, keď boj bol tak silný, myslel som si, že takto skutočne nemôžem žiť. V tom čase som mal telefón. Na druhej strane linky volal nejaký Škót. Povedal mi: "Chcem, aby si vedel, že v tomto momente sa za teba modlia tu v škótsku stovky podnikateľov." Bol to John Greenwood z Renfrewshire jednoty FG BMFI. Jeho priateľ čítal môj príbeh v novinách. Povedal o tom Johnovi, ktorý nejakým spôsobom zistil moje telefónne číslo. Myšlienky, ktoré som počul v telefóne ma držali počas mnohých dní a pôsobili u mňa opätovnú oslavu Boha.

Toto moje svedectvo je len veľmi stručným prehľadom. Počas mojej cesty viery sa stalo omnoho viac. Teraz musím chváliť Boha, že on ma vybuodoval, a že Jeho štedrosť je nekonečná. On žehná mojej spoločnosti "Genesis Media Relations" mnohými spôsobmi — publikovaním rôznych časopisov a programov.

Terry Lovell je riaditeľ Genesis Communnications. Spolu so svojou manželkou. 1.. majú 4 deti. Sam (14 r.), Sophie (12 r.), Jessica (11 r.) a Elizabeth (1 1/2 r.). Terry pracuje vo Warrington chapter v FG BMFI.

**Táto kniha hovorí
o založení FG BMFI
a je možné si ju
zadovážiť v
lokálnych
skupinách.**

Československo

Bratislava

tel. informacia

7/222.647

7/285.018

(Rakúsko)

02236/85.167

0222/330.8862

Milý čitateľ: Počas čítania svedectiev v tomto vydaní časopisu HLAS ste sa možno pýtali, či by ste aj Vy mohli Boha osobne spoznať. Pán Ježiš povedal, aby sme mohli Boha spoznať, ktorý je duchom, musí byť duch človeka znovuzrodený. Aby k tomu došlo, musia sa podniknúť nasledujúce kroky:

1) Vyznajte Bohu, že ste žili egoisticky, že ste si ho nevážili ako Pána Vášho života, že ste zhrušili a preto ste od neho oddelení... "Sú všetci hriešnikmi a nemajú úctu, ktorú majú mať voči Bohu..." Rim. 3,23.

2) Čiňte pokánie tým, že sa k Bohu obrátite, a že ho budete prosiť o odpustenie za Váš predchádzajúci život v hriechu. Proste ho o pomoc, aby ste mohli Váš život tak žiť, ako si to On praje. "...ale keď nebudete činiť pokánie, všetci zahyniete." Luk. 13,3.

3) Verte, že Ježiš je Synom Božím, že On zobrať Vaše hriechy na seba keď zomrel na kríži, aby pre Vás dosiahol Božie odpustenie." Pretože Boh tak miloval svet, že obetoval svojho jediného Syna, aby všetci, ktorí v neho uveria neboli zatratení, ale mali život večný." Ján 3,16.

4) Povedzte Bohu, že prijímate Ježiša za svojho Spasiteľa a Pána Vášho života. "Preto, lebo keď ústami vyznáš, že Ježiš je Pán a v Tvojom srdci uveríš, že ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený." Rim. 10,9.

Keď ste si to všetko pozorne prečítali, a všetky uvedené citáty z Biblie prekontrolovali, a po tom všetkom chcete tento dôležitý krok urobiť, tak sa modlite nasledovnú modlitbu nahlas: "Pane, ja viem, že som hriešny a ako taký odsúdený na smrť. Ja verím v mojom srdci, že Ježiš, Tvoj Syn, zomrel za všetky hriechy, aj za moje, a že vylial svoju krv, aby ma od mojich hriechov očistil. Vyznávam Ježiša ako Spasiteľa a Pána môjho života a ďakujem Ti, že mi pomôžeš tak žiť, ako si to Ty praješ."

Nenechajte sa ovplyvniť pocitom ako dôkazom toho, či Vás Boh prijal. Pocity sú veľmi premenlivé, ale Váš nový vzťah k Bohu stavia na Jeho prislúbeniach:

Rim. 10,13; Mat. 10,32; 1.Pst. 1,2; Žalm 37,4; Rim. 8,14.

Keď ste toto najdôležitejšie rozhodnutie Vášho života urobili, oznámte to nám, aby sme Vám mohli zaslať ďalšie informácie. Vyplňte túto tabuľku na konci strany a pošlite to na jednu z nasledujúcich adries na strane 18.

MEDZINÁRODNÉ SPOLOČENSTVO PODNIKATEĽOV S PLNÝM EVANJELIOM

Týmto Vás informujem o mojom rozhodnutí nasledovať Ježiša Krista. Prosím Vás, aby ste mi poslali brožúruku "Prijali Krista."

Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie o tomto spoločenstve.

Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie týkajúcej sa členstva v tomto spoločenstve.

Meno, adresa (tlačeným písmom).

HLAS

číslo 904

Toto je jedno z vydaní európskeho časopisu HLAS, ktorý vychádza v 17 rečiach a je vydávaný medzinárodnou kanceláriou FGBMFI: 30 Mechelse Steenweg, B-3000 Leuven, Belgium. Tel: (016) 20.79.44 Telefax (016)20.79.31.

Redaktor: Blair Scott. **Asistent:** Donato Anzalone. **Umelecká spolupráca:** Paul Goodwin. **Layout:** Convertex. **Redaktor USA:** Jerry Jensen. **Redaktor Juž Pacifiku:** Kennedy Warne. **Redaktor Ázie:** C.K. Lee.

MEDZINÁRODNÉ SPOLOČENSTVO PODNIKATEĽOV S PLNÝM EVANJELIOM

Týmto Vás informujem o mojom rozhodnutí nasledovať Ježiša Krista. Prosím Vás, aby ste mi poslali brožúruku "Prijali Krista."

Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie o tomto spoločenstve.

Prosím o zaslanie podrobnejšej informácie týkajúcej sa členstva v tomto spoločenstve.

Meno, adresa (tlačeným písmom):

TOTO VYDANIE

HNEV

strana 5

ODSÚDENÝ

strana 9

SPASENÉ DIEŤA

strana 13

MEDZINÁRODNÉ
SPOLOČENSTVO
PODNIKATEĽOV S
PLNÝM EVANJELIOM

Prosím o kontakt pre ďalšie informácie:

